SKAZANA

W KINACH OD 3 LUTEGO

DYSTRYBUCJA W POLSCE

Wawelska 60/97

02-034 Warszawa

tel: (+48 22) 822 90 96

kom: +48 502 539 690

e-mail: dystrybucja@mayfly.pl

TYTUŁ ORYGINALNY
La Taularde

REŻYSERIA:
Audrey Estrougo

OBSADA

Sophie Marceau	Mathilde Leroy
Suzanne Clément	Anita Lope
Anne Le Ny	Marthe Brunet
Eye Haidara	Nato Kanté
Marie-Sohna Condé	Elise Schoelche
Marie Denarnaud	Léa
Benjamin Siksou	Adrien Leroy

SCENARIUSZ
Agnes Caffin
Audrey Estrougo

ZDJĘCIA:
Guillame Schiffman

SCENOGRAFIA:
Emmanuelle Cuillery

MONTAŻ:
Céline Cloarec

PRODUCENCI:
Sylvain Goldberg
Serge de Poucques

PRODUKCJA
Rouge International

KOPRODUCENCI
Nexus Factory
Superprod
Orange Studio
France 2 Cinéma
Cinéfrance
UMedia
Guerrar and Co

FRANCJA, BELGIA
rok produkcji: 2015
czas trwania: 1h 38 min

OPIS FILMU

Mathilde dowiaduje się, że jej ukochany mężczyzna popełnił morderstwo. Aby go ratować, przyznaje się do popełnienia tej zbrodni i pozwala się skazać za niego.

Jej syn Adrien nie widzi sensu tej decyzji. Wraz z prawniczką Nadège Rutter, próbują jej uświadomić, że bez współpracy z policją może pozostać przez wiele lat w więzieniu. Mathilde jednak nadal milczy. Tygodnie mijają, a kobieta wciąż czeka na informację od ukochanego, który od momentu wyjścia na wolność nie daje znaku życia.

Odizolowana od świata, z synem jako jedynym wsparciem, staje się więźniem numer 383205-B. Teraz, winna czy nie, jest już tylko skazaną tak, jak reszta więźniów. Musi nauczyć się żyć w nowej, opresyjnej rzeczywistości, którą sama sobie stworzyła.

FESTIWALE

Busan Intenational Film Festival
Festival du film francophone d'Angoulême
Hong Kong International Film Festival
Festival de Films Cinémania, Canada

OD REŻYSERKI

Reakcja społeczeństwa na przestępstwa dokonane przez kobiety to najczęściej niedowierzanie: "One nie są zdolne do zbrodni. To domena mężczyzn". Ale co my wiemy o skazanych? Czy ich pragnienia władzy i przemocy są takie same, jak mężczyzn? Jakie więźniarki są naprawdę - bez wyobrażeń i stereotypów? Czym według nich jest sprawiedliwość?

Gdy przez osiem miesięcy organizowałam warsztaty pisania w zakładzie zamkniętym, miałam szczęście poznać kobiety, których ścieżki były niezwykłe. Tam zrozumiałam, że doświadczenie więzienia jest przede wszystkim lekcją człowieczeństwa. Dowiedziałam się, co oznacza tolerancja i solidarność. Zauważyłam, że skazane w społeczeństwie są pojmowane jedynie przez uprzedzenia: przemocy, zbrodni i samego więzienia. Jednocześnie rosła we mnie niezgoda na tak jednostronne ich postrzeganie. W więzieniu znajdują się kobiety zapomniane, zepchnięte na margines, nieszczęśliwe i biedne, które noszą na sobie blizny całego społeczeństwa. Czułam obowiązek zrobienia tego filmu.

Moim celem było narysowanie portretu współczesnej kobiety i zadanie pytania o jej miejsce w społeczeństwie niewykraczającym poza mury zakładu zamkniętego. Ten film, to więcej niż krytyka systemu penitencjarnego, to film o pojmowaniu człowieczeństwa. Interesowały mnie zarówno skazane, jak i strażniczki, które łączy doświadczenie życia w zamknięciu. One wszystkie dzielą ze sobą radości i smutki, nadzieje i rozczarowania. Chciałam pokazać również prawdziwe emocje strażniczek, dlatego przy wyborze aktorek kierowałam się ich poczuciem człowieczeństwa. Na więzienie składają się relacje międzyludzkie, nie przewaga siłowa. Mimo ciemności zakładu penitencjarnego, chciałam uczynić film jasnym, w którym każda postać będzie złożona.

„Skazana” nie jest tylko filmem o więzieniu. Zakład zamknięty jest idealnym pretekstem do ukazania wszystkich naszych porażek i odchyleń od normy. Tu wszystko splata się i mówi o błędach naszej historii, wymiaru sprawiedliwości oraz naszego społeczeństwa. Jest to w końcu historia, która nas tworzy.

Chciałam stworzyć film-zeznanie, bez zadawania pytań takich jak: "Co dziś jest celem więzienia?" i "Jakie jest miejsce kobiet w naszym społeczeństwie?" "Skazana" jest filmem o kobietach, które niszczy świat i reszta ludzkości.

SOPHIE MARCEAU

Urodziła sie w 17 listopada 1966 w Paryżu. W wieku czternastu lat zadebiutowała główną rolą w filmie „Prywatka" (1980). Film okazał się wielkim sukcesem we Francji. W 1992 roku powstała kontynuacja filmu „Prywatka 2" za rolę w której, Marceau otrzymała nagrodę Cezara dla najbardziej obiecującej aktorki . W 1985 roku wystąpiła w filmie Andrzeja Żuławskiego „Narwana miłość". Film ten był początkiem ich współpracy zawodowej („Moje noce są piękniejsze od waszych dni" (1989), „Błękitna nuta" (1991) „Wierność" (2000)), a także długoletniego związku.

W 1995 roku zagrała księżniczkę Isabelle w „Braveheart: Waleczne serce". Rola przyniosła jej międzynarodową sławę. W 1999 roku Marceau wcieliła się w Elektrę King w filmie o przygodach Jamesa Bonda „Świat to za mało".

Jako reżyserka i scenarzystka ma na swoim koncie trzy filmy: krótkometrażowy „Świat na opak" (1995), który został zaprezentowany na festiwalu w Cannes oraz dwa pełnometrażowe: „Pomówmy o miłości" oraz „Kobieta z Deauville". Za reżyserię „Pomówmy o miłości" otrzymała w 2002 roku nagrodę na festiwalu filmowym w Montrealu.